

Gazeta de Băilești - Un deceniu de apariție.

Rânduri de la colaboratori și de la cititori.

Gazeta
Seria a XII-a
Nr. 10
octombrie 2014
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Copilul adorat

Mărturisesc cu sinceritate și cu mândrie că am considerat și consider încă „Gazeta de Băilești” ca pe propriu-mi copil, care s-a născut acum zece ani, și căruia i-a fost hărăzit de cele trei ursitoare să joace un rol important în viața spirituală a comunității, delectând, instruind și educând prin articolele pe care le va găzdui în paginile sale.

Dacă luna octombrie 2004 a fost pentru mine un prilej de satisfacție greu de exprimat în cuvinte, pentru că vedea lumina zilei un copilăș (vorba prof Cătălin Urziceanu), octombrie 2014 mă aruncă în brațele euforiei, căci acel copilăș este deja un copil laudat de mulți. Și ce poate să te facă mai fericit decât traiectoria ascendentă a evoluției sale și care, cu toată doza de subiectivism caracteristică ființei umane, a adus bucurie după bucurie, sporind gradul de mândrie și ajutându-i pe toți să treacă mai ușor peste greutățile inerente ale vieții.

Sigur că cei care i-au pus bazele n-au sperat și n-au avut certitudinea că publicația va fi atât de longevivă, având în vedere încercările anterioare, dar, este adevărat, că altele erau condițiile de atunci.

Tot ursitoarele i-au recomandat Gazetei să fie obiectivă, să se detașeze de faptele și de oamenii pe care-i găzduiește în paginile sale, să aibă personalitate și verticalitate, să evite pe cât posibil delicatele și încurcatele „ite” politice.

De la membrii redacției și de la colaboratori ziarul nostru de suflet a învățat să nu caute prețiozitatea cu orice preț, să nu încerce să epateze prin sintagme

„sforăitoare”, având în vedere că principala caracteristică a stilului jurnalistic sau gazetăresc este accesibilitatea, el adresându-se unor categorii socio-profesionale de diferite vârste și niveluri.

Oricum primele reușite semnalate de cititori au făcut ca Gazeta să fie mai îndrăzneată, să-și propună mai mult spre a se ridica la exigența cititorilor, mulți dintre aceștia foarte avizați. Beneficiind de colaboratori de valoare, onești și pasionați, ziarul și-a mărit pretențiile, propunându-și acel salt calitativ care îți dă satisfacția lucrului binefăcut și sentimentul datoriei împlinite.

Dar, cum se întâmplă de multe ori în astfel de cazuri, lucrurile n-au fost totdeauna roz, au apărut și sincope, disfuncționalități care, fără a fi lipsite de modestie, n-au ținut de redacție, ci de alți factori, ca și de împuținarea colaboratorilor. Gazeta a suferit, s-a întristat, a și plâns uneori ca orice copil când n-are tot ce-i trebuie, descurajarea și-a făcut apariția, dar pentru puțin timp, cu toate că unii așteptau, nu voit sau pătimaș, abandonul.

Copilul a fost însă bine sfătuit de cei abilitați, personal i-am insuflat faptul că drumul spre consacrare și recunoaștere nu este pavat, el este presărat cu urcușuri și coborâșuri și numai cei care nu se sperie de inerentele piedici pot ajunge unde și-au propus, că prin eforturi se poate schimba destinul nefericit de moment. Și spre bucuria mea și a noastră a tuturor, copilul s-a maturizat, a

căpătat oarecare înțelepciune și a continuat drumul greu dar onorant al impunerii valorii sale.

Aș fi lipsit de modestie, dacă aș face eu aprecieri elogioase la adresa publicației, cu toate acestea îmi permit totuși „luxul” de a afirma că acest copil adorat nu se mai sperie de greutățile inerente unei astfel de întreprinderi și, sprijinit de colaboratorii fideli, cunoscuți profesioniști și oameni de cultură, își consolidează pe zi ce trece aripile spre a-și lua zborul, dacă nu spre culmile cele mai înalte, măcar spre înălțimi superioare celor de acum. De fapt, acesta este dezideratul la care năzuim toți cei care suntem legați sufletește de această publicație lunară.

La ceas aniversar, urez „Gazetei de Băilești” viață lungă, cu realizări alese, adresez mulțumiri și felicitări fideliilor colaboratori ca și celor care din varii motive nu mai pot onora ziarul și, dacă bunul Dumnezeu va avea răbdare cu mine, să am posibilitatea de a scrie din nou despre acest copil adorat și la cea de a XV-a aniversare!

Este prea mare egoism în această dorință?!

Gh. GHEORGHIUȘAN

La moment aniversar,
Oare ce ar fi de spus?!
Zece ani chiar în zadar
Peste „Gazetă”... s-au dus?!

Ce-a fost pentru orișicare
Și-a fost ea la datorie?! –
Iată altă întrebare...
(Să răspundă cine știe!)

A publicat punctual
Știri despre comunitate
Și de interes local,
Cu obiectivitate –

O știu bine cititorii
Care i-au rămas loiali,
Ca și colaboratorii
Chiar și ocazionali...

Dacă-a însemnat ceva,
Fie și numai local,
Adică pe undeva
În planul spiritual,

Va fi cineva capabil
De aprecieri lucide
Și de un verdict valabil,
Dar și timpul va decide...

La moment aniversar

Reportaj, articole,
Creații originale,
Noutăți agricole,
Consultații medicale

Și cu conținut juridic,
Sportiv și aniversări,
Istoric și filologic,
Evocări, comemorări,

Personalități locale,
Cărți, studii și scriitori,
Manifestări culturale,
Părerii de la cititori...

La „Gazetă...” greutăți,
Da, au fost, dar au trecut
Și nu de puține dăți
Dar, la timp, a apărut

Chiar cu mici întârzieri,
Neîmpliniri, poticneli,
Cu unele neplăceri
Și inerente bârfele...

Unele, în timp, s-au șters
Din memorie, treptat;
Astfel, „Gazeta...” din mers,
Orișicum, s-a adaptat

Cu bune și cu mai rele,
Dar lipsite de șicane,
Fără intrigi și belele
Și politici partizane;

Din contră, se poate spune
Că oficialitatea
Pe primul plan mereu pune
Doar responsabilitatea...

E posibil și mai rău –
Viitorul mare-mic –
Prin al uitărilor hău,
Nu va reține nimic...

Cine, atunci, să mai știe,
Când toate de pe planetă
Se schimbă, precum se scrie,
Că-a fost și-n Băilești„Gazetă...”

Dacă-am lăsat comunismul,
Deși-i jurasem credință,
Ne-am ales cu ...traseismul;
Halal de-așa preferință,

„Gazetei...” cum i-ar fi stat
În anii când Țara arde,
Lunar, să fi publicat
Articole lozincarde?!

Dacă cinic și perfid,
Desigur din interes,
Ar fi slujit un partid,
Oare-ar fi avut succes?!

Iar eu ce-aș fi câștigat,
De-aș fi cântat osanale
Pentru un „X” candidat,
Azi, la „prezidențiale”?!

Aș fi câștigat atât
Cu cât se-aleg dezertorii –
Un fel de nimic, încât
Să mă-njure cititorii!!!

Nu!, fiindcă Redacția
Și, implicit, și „Gazeta...”
Își vor păstra linia
Și curată eticheta!!!

Valentin Turcu

În baza Dispoziției 1266/11.09.2014, miercuri 24.09, s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a Consiliului Local pe luna septembrie, la care s-au dezbătut 13 proiecte de hotărâre.

Întrunindu-se cvorumul, dl secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus la vot procesul-verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, și l-a invitat pe dl P. Floricel, președintele de ședință, să-și intre în atribuții, iar acesta a adresat dlui primar C. Pistrîțu rugămintea de a prezenta ordinea de zi. După lectura acesteia, revenind la pupitrul de comandă, președintele de ședință a supus-o votului, ordinea de zi fiind aprobată în

program soft, 30 mii lei, în loc de 40 și bransament apă și canal Piața agroalimentară, 40 mii, față de 10 mii cât era prevăzut inițial. Dl primar a insistat pe faptul că în ziua ședinței a aflat mai multe lucruri și pentru transparentă a menționat că la partea de expunere este nevoie de un specialist cu care să se discute, pentru că sunt multe noutăți care nu se știu și se poate greși. Chiar în ziua ședinței, a reușit să aducă un specialist și, în urma discuțiilor, s-a documentat. Dl Ionel Mușuroi a întrebat care este situația celorlalte investiții iar dna Violeta Moțățiaianu a precizat că unele sunt în anumite stadii de execuție iar celelalte au fost scoase la licitație.

– 4.325.279,52 lei, total plăți – 4.408.909,24 lei (98,1%); ponderea secțiunii de dezvoltare: plăți aferente secțiunii – 83.629,72 lei, total plăți – 4.408.909,24 lei (1,9%).

Având în vedere cele menționate, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri conform căreia: Se aprobă indicatorii economico-financiari realizați pe trim al II-lea al anului 2014, în forma anexată.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă manifestările culturale-artistice și educative pe trim al IV-lea 2014 la Biblioteca Municipală „Petre Anghel”, se precizează că, luând act de programul înaintat de conducerea unității și de devizul estimativ

bată în unanimitate.

Luând în considerare Programul manifestărilor culturale-artistice și educative pe trim al IV-lea 2014 care se vor desfășura la Casa de Cultură „Amza Pellea” și devizul estimativ de cheltuieli pentru următoarele activități: spectacol de teatru „Ce-ar fi dacă ar fi”, regia Dan Puric; Sărbătoarea Zaibărului și a Prazului (Ansamblul „Maria Tănase”; Spectacol de muzică ușoară; scenă; masă artiști; Concurs Zaibăr); Comemorare Amza Pellea; Festival Colinde, documente înaintate de conducerea instituției de cultură, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL, în formularea: Se aprobă Programul

pentru Sărbătoarea Zaibărului și a Prazului a făcut un parteneriat cu Autoritatea Națională de Turism prin care scad mult cheltuielile noastre, reprezentanții Autorității „mergând mai mult pe partea turistică” și suportă cheltuielile de publicitate. Edilul-șef a susținut această idee, iar dl I. Crețan a opinat că este nevoie să existe documente pentru toate cheltuielile făcute, spre a se evita suspiciunile.

De asemenea, executivul a solicitat CL să aprobe adoptarea unei hotărâri conform căreia: Se aprobă Programul manifestărilor culturale-artistice și educative pe trim al IV-lea 2014 la Muzeul „Câmpiei Băileștilor” conform anexei.

Ședința și-a atins scopul, însă...

unanimitate. Cu excepția proiectului de hotărâre de la punctul 11, celelalte au întrunit sufragiile tuturor aleșilor locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rectificarea bugetului local pe anul 2014, se stipulează că, având în vedere prevederile Legii 273/2006 și adresa 18536/05.09.2014 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Dolj, se impune rectificarea bugetului după cum urmează.

La partea de Venituri:

Cap.11.02.02, „Sume defalcate din TVA pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul municipiilor” – +174 mii lei;

La partea de Cheltuieli:

Cap.51.02, „Autorități executive”: secțiunea de funcționare, minus 2 mii lei; secțiunea de dezvoltare, minus 30 mii lei;

Cap. 65.02, „Învățământ”: titlul I – salarii +174 mii lei, titlul II – materiale + 2 mii lei;

Cap. 70.02, „Alimentare cu apă”: secțiunea de funcționare +80 mii lei;

Cap.70.02, „Iluminat”: titlul II – materiale +30 mii lei, titlul XII – investiții (cadastru) +25 mii lei;

Cap. 74.02, „Protecția mediului”: titlul XII – investiții +5 mii lei;

Cap. 84.02, „Străzi”: titlul II – materiale, minus 110 mii lei.

Față de cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă rectificarea bugetară la Venituri în sumă de +174 mii lei și la Cheltuieli în sumă de 174 mii lei, rezultând un buget, la partea de Venituri, în sumă de 36.378 mii lei, iar la Cheltuieli în sumă de 40.414 mii lei, cu un deficit de minus 4.036 mii lei, conform Anexei 1. Dna Violeta Moțățiaianu a menționat că suma din lista de investiții rămâne aceeași pe total, dar s-au produs unele modificări, în sensul că prețul mașinii este 80 mii lei, în loc de 95,

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii economico-financiari pe trim. al II-lea 2014, se menționează că aceștia se prezintă astfel:

Venituri. Gradul de realizare a veniturilor: venituri total încasate – 6.026.070,98 lei, venituri total programate – 7.711.000,00 lei (78,15%); gradul de realizare a veniturilor proprii: încasate – 3.483.856,98 lei, programate – 2.480.000,00 lei (140,48%); gradul de finanțare din venituri proprii: încasate – 3.483.856,98 lei, programate – 6.026.070,98 lei (57,81%); gradul de autofinanțare: venituri proprii încasate – 2.102.273,16 lei, venituri totale de încasat – 6.026.070,98 lei (34,89%); gradul de autonomie decizională: venituri depersonalizate încasate – 3.814.856,98 lei, venituri totale de încasat – 6.026.070,98 lei (63,31 %).

Cheltuieli. Ponderea secțiunii de funcționare: plăți aferente secțiunii

de cheltuieli în valoare de 7500 lei, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre prin care: Se aprobă Programul manifestărilor culturale-artistice și educative pe trim al IV-lea 2014 la Biblioteca Municipală „Petre Anghel” și devizul estimativ de cheltuieli.

Dna Elena Jianu a evidențiat faptul că la bibliotecă se desfășoară activități interesante, cei trei salariați își fac datoria cu pasiune, utile fiind, în special, lansările și prezentările de carte, dar n-a fost de acord cu cele două activități planificate: „Noapte în Biblioteca Băilești” și „Miss Crăciunița”, care nu i s-au părut specifice bibliotecii, activitățile putându-se intitula altfel. Dna Janeta Vlad a menționat că pentru „Miss Crăciunița” „întrebările sunt despre cărți” iar concurenții recită sau cântă, dna Jianu opinând că s-ar putea intitula „Cea mai fidelă cititoare”. Supusă la vot, propunerea dnei consilier a fost apro-

manfestărilor culturale-artistice și educative pe trim al IV-lea 2014 la Casa de Cultură „Amza Pellea” și devizul estimativ de cheltuieli.

Dl Cr. Țiboreanu a menționat că, la solicitarea Domniei Sale, dl director M. Boța a făcut o informare cu privire la cheltuielile efectuate cu ocazia Zilelor Municipiului Băilești, constatând o diferență de 45.430 lei, conform facturilor. Dl M. Boța a dat explicații la obiect, precizând că diferența este cheltuială făcută de societatea care a obținut exclusivitate prin HCL. Urmează să se facă un calcul exact pentru stabilirea sumei concrete. Dl Cr. Țiboreanu a fost de părere că anul acesta nu prea s-a făcut publicitate și a întrebat ce înseamnă „masă artiști”, dl Boța menționând că este vorba de artiștii amatori români și bulgari, 220 de persoane, și de profesioniști, precizând și zilele în care s-au servit mesele. A informat că

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se desemnează reprezentanții Consiliului Local în Consiliile de administrație ale unităților de învățământ, se stipulează că, potrivit prevederilor OUG 49/2014 trebuie desemnați reprezentanții CL în Consiliile de administrație ale unităților de învățământ. La propunerea dlui viceprimar Irinel Mușuroi, executivul a solicitat adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: Se desemnează reprezentanții Consiliului Local în Consiliile de administrație ale unităților de învățământ astfel: Liceul „Mihai Viteazul”: Jianu Elena, Bolovan-Petrișor Monica și Păuna Gheorghe; Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel”: Țiboreanu Cristian, Cecea Emilian și Ilie Crețan; Școala Gimnazială nr. 1: Mitroi Paul și Năstase Amalia; Școala Gimnazială nr. 3: Mușuroi Ionel și Pelea Petrică; Școala Gimnazială „Amza Pellea”: Pascu Constantin și Surcel Claudia; Școala Gimnazială „Aviator Petre Ivanovici”: Cojocar Ștefan Florin și Vlădoi Alexandru.

Dl P. Floricel a pedalat pe faptul că la desemnarea reprezentanților CL în aceste consilii și în alte comisii specifice învățământului trebuie să primeze principiul competenței.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se desemnează reprezentanții Consiliul Local în Comisia de evaluare și asigurare a calității (CEAC) la unitățile de învățământ, se menționează că desemnarea are ca fundament prevederile OUG 75/2005. La sugestia dlui viceprimar Irinel Mușuroi, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri prin care: Se desemnează reprezentanții Consiliul Local în Comisia de evaluare și asigurare a calității (CEAC) la unitățile de învățământ, după cum urmează: Liceul „Mihai Viteazul”: ➔

Din "Amintirile unui dascăl"

43. „Norocul? De când alerg după el, ți-l făceai singur“

Alexandru Vlahuță

După tonul sumbru al episodului precedent, voi încerca să revin la o imagine mai luminoasă, mai senină, a lumii școlii. De aceea, acum voi consemna câteva amintiri despre excursii făcute cu elevii și cadrele didactice, călătorind cu trenul, cu autobuzul sau chiar cu puținele mașini personale existente pe atunci. Și bineînțeles, voi căuta să accentuez latura amuzantă a acestor evadări de acasă. Deși condițiile de cazare erau modeste: se dormea în corturi, în căsuțe, în internate școlare sau chiar în săli de sport unde nu se putea întrerupe deloc curentul electric – aceste condiții erau eclipsate de bucuria unui sejur la mare sau la munte. Iar oamenii, desigur, erau predispuși la glume, distracții sau farse. La întâmplare, îmi amintesc câteva asemenea scene.

În 1973, împreună cu colegii de la școala nr. 1, am mers în excursie la hidrocentrala de pe Argeș, la Vidraru, într-un peisaj absolut fantastic. Ei bine, unii dintre noi ne-am încrezut în vorba împiedicată a unui muntean care ne-a spus că până la baraj mai sunt câteva sute de metri și ne-am păcălit serios, mergând pe jos, într-un urcuș aproape continuu, aproape șapte kilometri! Șoferul a urcat cu autobuzul aproape gol, neavând nicio vină, fiindcă „inițiativa“ ne-a aparținut!

Altă dată, în același an, am mers la peștera de la Scărișoara, la faimosul ghețar subteran și era gata-gata să trăim o tragedie.

Șoferul, neglijent, lăsase mașina în pantă și fără să tragă frâna de mână iar aceasta era pe cale de a se prăbuși într-o prăpastie în vreme ce bătrânul profesor Ion Fițoiu a apăsat pedala de accelerație în locul frânei. Noroc că șoferul și-a reparat greșeala și a urcat ca un cascador la volan, oprind o catastrofă aproape iminentă!

Mai târziu, în 1975, am condus un grup mixt – profesori și elevi – într-o tabără la mare. Printre noi, profesorul Costi Cășlaru, despre care cred și azi că este înzestrat cu însușiri paranormale! (Ochii lui de un albastru ciudat au produs, pur și simplu, panică printre... păsările din curtea mea. Nu este o glumă: la vederea lui, puii cu care mă mândream au început să se bată sângeros între ei. Un iepure de câmp, prins cu multe zile înainte și care se adaptase la viața de captiv, a murit imediat după vizita mirată a profesorului!!)

În tren, cum se întâmpla adesea la noi, unele locuri fuseseră atribuite de două ori! Ne-am ciondănit cu ceilalți ocupanți până când i-am amenințat cu **deochiul** din partea colegului meu. Prevenit, Costi a început niște incantații ezoterice, misterioase, dându-și ochii peste cap și arătând către... „adversarii“ noștri. Real sau nu, una dintre femeile acestora și-a dus mâinile la cap, pretextând o migrenă spontană și.. restul se poate ghici. În răsesele noastre înfundate, preopinienții s-au retras în alt vagon iar noi am stat liniștiți pe locurile eliberate!

Peste alți câțiva ani, prin 1978, împreună cu Bebe Firănescu am

condus o excursie cu autobuzul la mare – despre care am mai pomenit și cu alt prilej – fiind cazați într-un liceu agricol, la Castelu, la câteva zeci de km de plajă. Ne găseam la Eforie Nord, autobuzul fiind parcat pe timpul zilei în scuarul din fața marelui hotel **Europa**. Seara, după ce am luat masa, ne-am îndreptat către parcare hotelului, pentru a ne deplasa la reședință. Dar, stupoare! Autobuzul era blocat de autoturismul unui ageamiu în materie de șofat, se pare o femeie. Ce era de făcut? De unde să-l luăm pe șoferul vinovat? și atunci, cei peste douăzeci de bărbați și flăcăi am luat, pur și simplu, pe sus, mașina parcată neglijent, și am mutat-o câțiva metri! Totul spre amuzamentul zecilor de turiști prezenți, ceea ce mi-a adus în memorie secvența lui Ion Creangă cu Nică Oșlobanu luând în spate o cotigă de lemne și mi-am imaginat un... Păcălă colectiv!

Remarcabilă prin anecdoticul ei este o întâmplare povestită de atotștiutorul Valentin Turcu. Protagonistul ei – profesorul Costică Nicolau, „Chimistul“, cum era cunoscut. Acesta a fost campionul absolut al navei pe „relația“ Craiova – Băilești când, mai bine de un sfert de veac venea la prima oră a dimineții la Băilești și pleca după-amiază. Un om care a pregătit teininc zeci de generații, din care au rezultat numeroși chimiști. Sigur, acesta avea și unele excenricități, mai mult sau mai puțin

acceptabile, asupra cărora nu vreau să intru în detalii. Mă voi limita doar la a spune că, în afară de dragostea pentru „știința“ Craiova mai avea un hobby și anume excursiile, bineînțeles făcute cu trenul. Și, într-o excursie prin Delta, organizată cu vaporul, grupul trebuia să stea patru zile la Tulcea. Dar, după două zile, Nicolau a dispărut și colegii lui au intrat în panică. Valentin și-a dat seama imediat unde se află: ...În gară!

- Ce faci aici, Costică?
- Băi, Valentine, a răspuns acesta cu sinceritate. Nu văzusem tren de patru zile. Îmi venise dor!

Ne-a părăsit în urmă cu vreun an și poate că și acum, pe poarta casei sale din Craiova se mai găsește plăcuța cu numărul casei: „Nerva, 13. Câine rău“.

După alți câțiva ani, în 1986, am plecat la Tușnad într-un cadru mai restrâns, familia mea și a lui Aurică Curea, pe care l-am evocat și altă dată, directorul școlii de la Balasan. Acolo am trăit viața obișnuită a vilegiaturii. Ne-am cazat prin amabilitatea colegei mele de clasă și de facultate, Georgica Dugăeșescu-Neogoe, inspector general școlar al județului Harghita, am locuit la o vilă construită numai din lemn, vizavi de un izvor cu apă minerală la care se adăpau... urșii!, ne-am întâlnit cu altă familie din Băilești, Valentina și Victor Ignat și am admirat-o de la distanță pe celebra actriță Violeta Andrei. Acesteia i-am remarcat,

pe lângă distincție, ...fardul aplicat din belșug etc., etc.

În schimb, la înapoiere, într-o parcare de la intrarea pe Autostrada București-Pitești, am fost contactați de șoferul unui tir din Turcia, care ne-a făcut o ofertă de nerefuzat: verighete din aur! Precauți, am recurs la tot felul de verificări ale calității sau autenticității prețiosului metal, inclusiv la contactul cu acidul din acumulatorul Daciei. Lacomii, am lăsat în mâna turcului – încă n-am folosit ghilimelele – întreaga sumă rămasă necheltuită la Tușnad. Partenerii noștri, familia Curea, rămăseseră cu bani mai puțini. Dar cucerii de frecvența cu care **șoferul** ne spunea că se duce „na granițu“ și că are nevoie de bani (?) au pus pe „masă“, într-un fel de troc modern, aparatul de radio cu transistori. Totul pentru o verighetă de aur veritabil.

Eram fericiți de chilipirul peste care dăduserăm; ambele familii aveam fete... mărișoare. Ajunși însă la Băilești, am înțeles stupefiiți că aurul nostru era... tînchea curată! și ne-a mai trecut năduful abia când am aflat că și alți profesori, tot din Băilești, tot în același loc și în aceeași zi, fuseseră țepuiți. Probabil de același „turc“ – abia acum pun ghilimelele de rigoare – care se ducea „na granițu“ cu banii fraierilor din Băilești!

...Unde sunt excursiile de altădată?

Marian PIRNEA

► Jianu Elena; Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“; Țibreanu Cristian; Școala Gimnazială nr. 1: Cecea Emilian; Școala Gimnazială nr. 3: Mitroi Paul; Școala Gimnazială „Amza Pellea“: Toană Valentin; Școala Gimnazială „Aviator Petre Ivanovici“: Duinea Claudiu.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă reprogramarea ședințelor AGA la Compania de Apă „Oltenia“ SA la data de 03.10.2014, se precizează că, dând curs adreselor 22617 și 23287/2014 prin care societatea solicită acordul scris pentru reprogramarea ședințelor din 26.09.2014 și mandatarea unei persoane pentru a vota în AGA a societății, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL, în formularea:

1. Se aprobă reprogramarea, respectiv, desfășurarea celor două ședințe AGA din 26.09.2014 în data de 3.10.2014

2. Se mandatează domnul Cojocaru Ștefan Florin să voteze ordinea de zi din Adunarea Generală Ordinară și Extraordinară din 03.10.2014 la Compania de Apă „Oltenia“ SA.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă atribuirea în folosință

comună a terenului de sub blocurile proprietate publică a localității către SC PAN GROUP SA Dolj, se stipulează că prin adresa 23621/17.09.2014 societatea menționată, cu sediul în Craiova, str. Calea Craiovei 173, solicită încheierea unui contract de concesiune în cota indiviza 1/13 pentru suprafețele de teren ocupate de imobilele situate în Băilești, str. AI Cuza nr. 5 – 4,62 mp și str. Lt Becherescu 7, bl 21 parter (fost bl 22) – 5,07 mp.

Dând curs celor relatate anterior, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, în formularea:

1. Se aprobă atribuirea în folosință comună în cota indiviza a terenului de sub construcția proprietate a SC PAN GROUP SA Dolj, amplasată în str. A.I. Cuza 5, în suprafață de 4,62 mp.

2. Se aprobă atribuirea în folosință comună în cota indiviza a terenului de sub construcția proprietate a SC PAN GROUP SA Dolj, amplasată în str. Lt Becherescu, 7, bl 21 parter, fost bl 22, în suprafață de 5,07 mp.

DI V. Bonci a menționat că SC PAN GROUP SA intenționează să vândă clădirea fabricii de pâine.

În ceea ce privește Proiectul

de hotărâre referitor la concesiunea de teren intravilan în str. Lt Becherescu bl B, se menționează că prin cererea 20486/05.08.2014 dl Rogoz Bogdan Bruno, din str Eroilor 66, solicită concesiunea suprafeței de 3,50 mp, aflată în fața imobilului din str Lt Becherescu, bl B, sc 1, parter, pentru amenajarea accesului la magazinul care funcționează la parter.

Luând act de cele menționate, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă concesiunea suprafeței de 3,50 mp, din str. Lt Becherescu, bl B, sc 1, parter, conform planului de situație anexat.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind concesiunea de teren intravilan în str. Victoriei 174, se precizează că prin cererea 22765/05.09.2014, dl Mihai Ion, din str. Gen. I. Dragalina, 47, solicită concesiunea suprafeței de teren de 9 mp aflată în fața imobilului din str. Victoriei 174, pentru amenajarea a două scări de acces la imobilul menționat. Conform legislației în vigoare, suprafețele de teren aparținând domeniului public al localității nu se pot concesiunea decât pentru activități de utilitate publică, motiv pentru care executivul nu este

de acord cu concesiunea suprafeței menționate. Cu toate acestea, executivul a propus CL luarea în dezbatere a unei hotărâri prin care: Se aprobă concesiunea suprafeței de 9 mp din str. Victoriei 174.

Supus la vot proiectul de hotărâre a fost respins cu unanimitate de voturi, neexistând temeii juridice.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 14060/31.05.2011, se stipulează că acest contract a fost încheiat între CL și dl Căldăraru Dumitru, din str. Ana Ipătescu 32, și a expirat la data de 31.05.2014. Întrucât titularul contractului a depus cerere de prelungire prin act adițional a acestuia și nu are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL, prin care:

1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 14060/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului, situat în tarlăua 133, în suprafață de 4500 mp, cu destinația activitate agricolă, până la data de 01.06.2015;
2. Se aprobă chiria de 260 lei/an;

3. Se împuternicește Primarul Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere, identificat la art. 1

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se alege președintele de ședință pentru lunile octombrie-decembrie 2014, se menționează că, deoarece mandatul președintelui a expirat, potrivit prevederilor Legii 215/2001, art 35, alin 1, din rândul consilierilor trebuie ales președintele pentru următoarele 3 luni: octombrie, noiembrie, decembrie 2014.

DI Cr. Țibreanu a propus ca această calitate să fie încredințată dlui Ionel Mușuroi, propunere care a întrunit sufragiile tuturor „parlamentarilor“ locali.

Am asistat la o ședință despre care se poate spune că și-a atins scopul, singurele momente mai puțin plăcute fiind intervențiile neanunțate ale unor consilieri, care l-au pus pe președintele de ședință în situația delicată de a interveni, pentru asigurarea atmosferei propice ședințelor de consiliu, precum și atmosfera uneori prea destinsă, chiar hazlie, lipsind nota de solemnitate caracteristică ședințelor de consiliu.

Gh. GHEORGHISAN

Gazeta de Băilești - Un deceniu de apariție. Rânduri de la colaboratori și de la cititori.

Respect și
prețuire

Se împlinesc în această lună zece ani de apariție permanentă a *Gazetei de Băilești*.

Îi mulțumim bunului Dumnezeu pentru toate darurile pe care le-a revărsat peste cititori în acest timp, pentru binele pe care gazeta l-a adus în viața băileștenilor și cerem binecuvântare ca revista să meargă înainte și să-și împlinească menirea.

La ceas aniversar, ne gândim cu recunoștință spre cei care au trudit în decursul anilor, care încă trudesc la bunul mers al *Gazetei de Băilești*, la scrierea articolelor, la așezarea lor în pagină, la corectarea lor, la tipărirea publicației și la distribuirea acesteia.

Mulțumim cititorilor, care lună de lună primesc această publicație în casele lor și o citesc.

Îi asigurăm că sugestiile și impresiile lor sunt în continuare așteptate și bine primite.

Cu toată dragostea și prețuirea, pentru toți cei care fac aceste lucruri frumoase, precum și pentru cititorii *Gazetei de Băilești*, un sincer

La mulți ani!

Costel PISTRITU
Primar al municipiului Băilești

După
zece ani

După cele câteva numere, apărute în anii 1926-1927, pe când funcționa în Băilești o tipografie, s-au mai făcut încercări de reluare a apariției publicației locale, însă, din diferite motive nu s-a putut continua, astfel că abia în octombrie

2004 a început reparația "Gazetei de Băilești", care, în octombrie 2014, împlinesc 10 ani de "ieșire" către cititori, fapt ce impune o privire în urmă spre a cântări și evalua ce a reușit și ce n-a reușit să fie "Gazeta..." pentru comunitate.

Se cuvine menționat faptul că, încă de la început, redacția s-a bucurat de un real sprijin din partea Consiliilor locale și a celor doi primari ai Băileștilui, în cei zece ani - Ioan Negreț și Costel Pistritu - care i-au asigurat cele necesare muncii redacționale, respectiv cele trei sedii prin care a funcționat - în Casa de Cultură "Amza Pellea", pe strada "Revoluției", în spatele Oficiului Stării Civile și, în prezent, pe str. Lt. Becherescu nr.1 (în vechiul sediu al Casei de cultură), fără a impune orientări cu caracter propagandistic partizan.

De asemenea, nu pot să nu informez pe cititorii care n-au avut ocazia să ne viziteze de curând, că actualul sediu dispune de o dotare corespunzătoare, datorată dlui Jan Lazăr, băileștean cu suflet mare, stabilit din tinerețe în Germania și căruia multe instituții din Băilești îi datorează, la rândul lor, mobilier, aparatură și alte bunuri care le-au intrat în inventar.

► Continuare în pag. 7

"Gazeta de Băilești", apariție editorială de succes în orașul nostru împlinesc 10 ani de activitate. "Gazeta..." publică articole utile cetățenilor orașului Băilești și elevilor care învață în școlile municipiului.

Colectivul de redacție a știut să aducă în fața cititorilor săi articole privind evenimentele desfășurate în oras, dar și pagini de carte, poezii care fac cititorul băileștean să fie mândru de locul nașterii sale. De remarcat că "Gazeta de Băilești" se poate citi și pe internet, lucru ce a dus la captarea atenției publicului cititor tânăr.

La împlinirea celor 10 ani de activitate, doresc "Gazetei de Băilești" mulți ani de apariții editoriale.

Mariana OPREA

De departe, urez *Gazetei de Băilești* apariție îndelungată, în slujba cetățenilor noștri, iar Redacției sănătate, noi și notabile succese în activitatea viitoare!

Jean LAZĂR

Villingen-Germania

Colectivul de redacție al *Gazetei de Băilești*.
Din fotografie lipsesc Iulian POPA, redactor și Alecu FIRȚULESCU, tehnoredactor.

Un ziar - o stare de spirit

Luna aceasta ziarul urbei noastre împlinesc zece ani de la cea dintâi apariție. E mult, e puțin? Pentru o viață de om reprezintă puțin, dar pentru un ziar reprezintă maturitatea. Aruncând o privire retrospectivă asupra activității desfășurate de această publicație, răsfoind imaginar cele aproape 150 de numere care au apărut până acum, putem spune cu deplină încredere că *Gazeta de Băilești* și-a ocupat spațiul său bine definit în inimile locuitorilor acestui oraș, parcă aruncat undeva în marginea unei țări frumoase, cu oameni deosebiți.

Pentru toți cei care au muncit din greu la apariția acestui ziar este un motiv de mândrie și satisfacție că au contribuit fiecare, după puterile și darurile primite de la Dumnezeu, la informarea cititorilor consecvenți sau ocazionali, în legătură cu ce și cum s-a întâmplat mai important în orașul nostru. Cu siguranță pentru colectivul de redacție și colaboratorii *Gazetei*, apariția ei a fost o adevărată provocare menită să evidențieze tăria de caracter și hotărârea de neclintit a unor oameni ce știu să se pună voluntar în slujba comunității și a semenilor. Deși nu a fost deloc ușor, satisfacțiile au venit pe măsură eforturilor depuse, dedicației și sacrificiului, pasiunii și interesului nemăsurat față de această urbe a celor ce au gândit, au scris, au lucrat și au tipărit în *Gazetă*.

Din orice colț al țării sau al lumii, băileștenii de pretutindeni au putut respira aerul atât de drag „de acasă” în momentul în care au citit prin intermediul internetului știrile, articolele, baladele celor care s-au străduit să le transmită. Poate nu reușesc să redea bucuria celor care le citesc de departe, dar, cu siguranță, un zâmbet de satisfacție, o lacrimă a amintirii, pot fi intuite pe chipurile aceluia care aparțin cu tot sufletul Băileștilui.

Gazeta reprezintă o parte a culturii băileștene la care sunt chemați să contribuie toți membrii comunității fie că sunt elevi, profesori, pensionari, ingineri sau preoți. Prin acest ziar putem privi cu mândrie în urmă la cei zece ani care demonstrează că băileștenii nu duc lipsă de creație, de motivație, de umor, de aptitudini, ci doar de voință uneori.

La ceas aniversar este bine să facem mai mult planuri de viitor și mai puține bilanțuri. Dar, de multe ori puterea de a continua o idee, un plan, chiar și un ziar, vine mai ales din sentimentul de mulțumire pe care îl ai la ceasul aniversării. La fel și acum, simțim că tot efortul depus al celor care s-au trudit cu acest ziar nu a fost în zadar, deoarece în jurul dumnealor s-a format un grup de oameni care sunt încurajați, dar și onorați de a continua această activitate. Timpul, dar mai ales oamenii ne vor demonstra aceste lucruri. Ar fi bine ca toate aceste sentimente de mulțumire și mândrie să fie simțite și la numărul 250 al *Gazetei* de peste zece ani.

Punându-ne încrederea în Dumnezeu, în inteligența, ambiția și abnegația locuitorilor acestei urbe, sperăm ca acest ziar să continue să răzbată în casele și inimile băileștenilor de pretutindeni ani mulți și de aici înainte.

Cu speranță și convingere spre numărul 250!

Preot Ciprian CATANĂ

Cine suntem noi?

Dacă plecăm sau dacă venim dintr-o călătorie și purtăm o discuție cu cineva, spunem că noi suntem băileșteni, dar ca să lămurim mai bine situația, începem să

spunem și ce e mai reprezentativ în Băilești.

Vorbesc din punctual de vedere al unei generații trecute prin viață, care a acumulat multe de-a lungul timpului, care oferă puterea exemplului și care poate să primească încă multe informații în privința noului.

Dintr-un fel de patriotism ne lăudăm cu renumitul Amza Pellea, cu toate evenimentele locale: festivaluri, sărbători, cu prazul și cu zaibărul de Băilești.

Nu în ultimul rând ne lăudăm cu *Gazeta de Băilești*, publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești.

Mult timp am avut ca mijloc de informare la nivelul localității, și nu numai, o stație de radioficare de la care aflam toate evenimentele importante, dar a evoluat știința și locul i-a fost luat de internet și alte surse de informații de ultimă oră (mondene).

Dar informația de bază și la îndemâna oricui rămâne *Gazeta de Băilești*, mereu solicitată atât local, cât și de fiii orașului plecați pe alte meleaguri și care rămân băileșteni oriunde ar fi.

Datorită grupului de intelectuali care a format acum 10 ani redacția publicației, avem informații despre activitatea Consiliului Local unde aflăm ce se hotărăște în folosul comunității.

Ne-am obișnuit cu "Baladele" domnului profesor Turcu, cu "Amintirile unui dascăl", prezentate de domnul profesor Pirnea, învățăturile domnului profesor Gheorghisan.

Gazeta de Băilești ne aduce de fiecare dată informații despre activitatea elevilor și succesele lor la concursurile școlare, ce se mai întâmplă în activitatea sportivă.

Sunt doar câteva idei pe care cu emoție le pot spune acum la ceas aniversar al *Gazetei de Băilești*.

Zece ani de activitate neîntreruptă și făcută cu pasiune.

Mulțumim *Gazetei de Băilești*, redactorilor ei și le urăm

LA MULȚI ANI !

Alexandra BECHERESCU

Gazeta de Băilești - Un deceniu de apariție. Rânduri de la colaboratori și de la cititori.

Zi aniversară a "Gazetei de Băilești"

Ce ar fi viața unui oraș fără a consemna a ceea ce se întâmplă în existența lui? mă întreb. O trecere a timpului, fără a i se măsura calitatea, interesul și strădania celor ce trăiesc, muncesc și speră spre mai bine, conduși de oameni pricepuți în ale obștei, care pot face un bilanț pozitiv la o zi când vine rândul să dea raportul realizărilor.

Și toate acestea sunt trecute într-o publicație atentă la tot ce se petrece, fără a-i scăpa amănunțele edificatoare pentru cititor.

"Gazeta de Băilești" satisface condițiile unei publicații, fie și lunare, dar cu un conținut ispititor de interesant. Evenimentele legate de locul precizat rămân dăltuite cum se cuvine, conform dictonului latin "Verba volant, scripta manent." Rămâne totul clar și concret prin penelul celor ce se străduiesc la realizarea laturii spirituale din fiecare material publicat.

Cuprinsul ziarului este vast și variat prin evantaiul materialelor din domeniile social, cultural, civic etc. În anii care au trecut de la primul număr, s-a constatat un permanent interes pentru lumea ce se frământă să rezolve cum se poate mai bine problemele comunității. În domeniul cultural, se remarcă un interes pentru formarea și educarea generațiilor care vor veni, așa cum se precizează în articolele dedicate liceelor și școlilor, meritul revenind acelor dascăli care-și fac datoria cu pasiune, elogiați pentru rezultatele deosebite.

Mândria și convingerea mea că acest ziar, pe care-l port permanent în sacoașă oriunde mă duc, fie și în afara țării, este deosebit de valoros, motiv care m-a determinat să-l recomand și altora interesați de orașul Băilești, să aștepte ce se mai schimbă, cum sunt oamenii, ce se mai aduce nou pe aceste meleaguri.

Când am fost în USA la copiii mei, am avut satisfacția să împart Gazeta celor de acolo spre bucuria lor, căci pământul natal nu se uită. Odată, când stăteam pe o bancă în fața Cascadei Niagara, s-a apropiat de noi un domn în vârstă care ne văzuse citind Gazeta și, sub pretextul că este român, ne-a cerut-o, spunând zâmbitor: "O să-i fac o surpriză soției mele care este băileșteancă".

George Goga, unul dintre nepoții mei, tânărul care a venit o dată la "Zilele Băileștilui", lansând un roman, primește Gazeta de la mine, fiind la curent cu noutățile Băileștilui, el petrecându-și vacanțele aici, la bunica Valentina.

La mulți ani, "Gazeta de Băilești"!

P.S. Fie ca aceste rânduri să exprime nu numai gândurile mele, ci și ale familiei mele și ale cititorilor mei, din Băileștii natali și mai departe, în numele cărora trimit urările mele de bine prietenilor din redacția ei!

Valentina RISTEA - Cetățean de Onoare al Municipiului Băilești

Au trecut zece ani de când a apărut primul număr din ziarul nostru local, intitulat „Gazeta de Băilești”. Acest dar făcut comunității noastre, îl datorăm profesorului Valentin Turcu, - redactorul șef -, profesorului Gheorghe Gheorghisan secretar de redacție - , lui Marcel Bota și lui Iulian Popa - redactori - și lui Alecu Firulescu - fotograf și tehnoredactor.

Ziarul, de maximă seriozitate, ne prezintă proiectele ce se discută în ședințele Consiliului Local, cu lux de amănunte, realizările și neîmplinirile, interviuri și reportaje.

Om de aleasă cultură, profesorul Valentin Turcu, ne uimește prin baladele pe care le publică în fiecare număr al ziarului. Dovedind un fin spirit de observație, o putere de analiză deosebită a tot ceea ce există în jurul nostru, un orizont larg, realizează o adevărată radiografie a societății noastre. Încărcate de ironie sau elogi, de satiră sau umor, toate baladele sunt atât de realiste!

Profesorul Gheorghe Gheorghisan, pasionat de gramatică, publică articole legate de studierea limbii române, de exprimarea corectă, articole care folosesc tuturor ce vor să vorbească corect, dar mai ales elevilor în pregătirea lor pentru examene.

Profesorul Marian Pirnea, în articolele intitulate „Amintirile unui dascăl”, ne întoarce în timp și ne prezintă întâmplări, de multe ori amuzante, din anii trecuți, dar uneori și întâmplări triste.

În ziarul nostru apar și articole pe teme religioase, scrise de către preoți. În aceste vremuri, când violența și faptele rele au luat o amploare fără precedent, sunt atât de necesare aceste articole care să se adreseze sufletului, și să cultive binele.

Suntem de-a dreptul impresionați de diversitatea temelor din articolele semnate de inginer doctor Mihai Licurici și de valoarea acestor articole. Abordează subiecte din știință, tehnologie, astrologie, gastronomie și de amuzament etc. Toate scrierile dumnealui dovedesc faptul că are practică de jurnalist încă din tinerețe.

Toate articolele publicate în ziarul nostru au un mesaj, au un caracter educativ.

Acum, la ceas aniversar, mulțumim din suflet redacției și tuturor celor care scriu în acest ziar, căruia îi dorim viață lungă.

Valentina Vivi IGNAT

Un deceniu de presă

Gazeta de Băilești nu are nevoie de vreo recomandare specială, deoarece este de acum larg cunoscută la nivelul urbei, și nu numai, asta

datorită internetului, de acum la îndemâna multor utilizatori băileșteni aflați prin toate colțurile țării. Ea a constituit de-a lungul timpului o vastă radiografie a evoluției unuia dintre orașele Olteniei și a zonelor sale limitrofe, devenit celebru datorită marelui actor emblematic, Amza Pellea. Ceea ce ar trebui să remarce cititorul după ce a parcurs și ultimul rând al publicației despre care vorbim, este modalitatea de abordare, de tratare a subiectelor, care după o minuțioasă documentare, este valorificată la o înaltă cotă publicistică ce captivează de la început până la sfârșit. De fapt,

aceasta este menirea cea mai receptivă de publicul contemporan. Nu este de mirare că tocmai acest gen publicistic, scris într-un stil colorat, alert, chiar nervos, se bucură de o largă audiență. Oricât am dori să știm că așa ar trebui să fie, trebuie să acceptăm ideea că cititorul nu va putea să clasifice, în mod riguros, ceea ce citește în paginile Gazetei noastre. Asta pentru că aici nu se face nici studiu de sociologie, nici strategie economică, dar nici critică literară, nici capitole de istorie contemporană, nu se prezintă știri cu impact emoțional,

► Continuare în pag. 6

Uneori ce-i gratuit este neprețuit

În anii cruzi ai începutului de secol al XXI-lea, ne-am încrâncenat să rezistăm în malaxorul democrației, paradoxal tot tânără după 25 de ani, și să-i suportăm pe cei care cu toții „ne vor binele”. Îi tot vedem și-i ascultăm la TV pe cei care vorbesc și nu au multe de spus, îi gândim și-i așteptăm pe cei care știu, pot, dar nu vor să vorbească decât rareori. De ce? Doar domniile lor știu, noi trăim înconjurați de „mistere”, și pentru că suntem continuu în căutarea unor răspunsuri pe care toți se grăbesc să le ofere, dar nu le dau, renunțăm la întrebări pentru că, de ce să nu recunoaștem, așa este construită mintea omului, să amâne pentru o dată viitoare.

În peisajul nostru citadin, o gura sănătoasă de oxigen ne-a oferit-o gratuit, deci necondiționat, prețioasa „GAZETA DE BĂILEȘTI” prin intermediul căreia oamenii care și-au asumat statutul de redactori ne-au transmis cu măiestria penitei în rândurile bine îngrijite de tehnoredactor tot ceea ce dumnealor au considerat că noi, băileștenii și nu numai, avem nevoie să aflăm referitor la ceea ce se întâmplă în urbea noastră și, de ce nu, în lumea întreagă. Au fost informații ce ne-au adus răspunsuri la modul în care aleșii locali gestionează „avuția”, noastră, am înțeles de ce acei care sunt prieteni dincolo de sala de ședințe se războiesc cu săbiile tăioase ale cuvintelor, cum reușesc responsabilii comisiilor să ne salveze de blocaje instituționale, cum se încăpățânează sportul băileștean și școala băileșteană să se mențină în primele rânduri în competiții, de ce băileștenii vorbesc cum vorbesc și cum ne salvează pe toți BALADA...

E ușor să fii invidios, nepăsător, ignorant, arogant și profitor, e mai greu să-ți pese, să alegi să le dăruiești semenilor tăi din frumusețea sufletului și din bogăția gândurilor tale și asta a reușit GAZETA DE BĂILEȘTI să ne ofere în cei 10 ANI!

Mulțumiri, toate gândurile bune și să rămâi simbolul demnității și al cuvintelor bine alese și îngrijite!

„LA MULȚI ANI!”

Cu stimă,
Prof. Angela STAIU

„La mulți ani” „Gazetei de Băilești”

Așadar, iată că „Gazeta” noastră împlinește un deceniu de apariție continuă și salut cu bucurie inițiativa autorităților locale de a celebra acest eveniment, cu atât mai mult cu cât eu însumi am plecat pentru marcarea acestui jubileu.

În definitiv, este vorba despre un act de cultură, despre sărbătorirea unei instituții necesare oricărei așezări cu pretenții. Cum scriam cu alt prilej, „Nu poți vorbi despre un oraș al vremurilor noastre, fie ele și convulsive, fără presă locală; ziarul este astfel un ingredient indispensabil al epocii contemporane și un ecou al respirației cotidiene a urbei”.

Or, se știe, după mai multe încercări eșuate sau întrerupte, revista a devenit o permanență notabilă a vieții noastre spirituale, s-a implicat hotărât și semnificativ în tot ceea ce înseamnă Băilești și și-a câpătat treptat o respectabilă identitate, atât printre localnici, cât și printre cei plecați departe.

Prin urmare, cu zece ani în urmă, din dorința unui grup de inimoși inițiatori, în frunte cu profesorii Valentin Turcu și Gheorghe Gheorghisan, Consiliul Local și Ioan Negreț, primarul de atunci al municipiului, au decis să sprijine financiar, material și moral cea de a patra tentativă de apariție a unui ziar local. Spre meritul lor, înfruntând nenumărate opreliști, redactorii publicației au perseverat și au reușit să permanentizeze acest proiect. Azi, orașul nostru este indisolubil legat de „Gazeta” sau, mai degrabă, invers...

Despre programul ziarului s-a vorbit și s-a scris mult, așa că nu mai insist, mai ales că l-am prezentat cu altă ocazie. Totuși, nu pot să nu remarc gama largă a domeniilor vieții cotidiene a localității întâlnite în paginile revistei: administrație, învățământ, cultură, sănătate, transporturi, ordine publică, sport și multe altele.

De aceea, la ceas aniversar, urez „Gazetei de Băilești” viață îndelungată, continuarea aceleiași linii redacționale, o ancorare și mai pronunțată în existența cotidiană a Băileștilui și o consacrare deplină în peisajul presei locale din județ și din țară. De asemenea, aș vrea să aduc un pios omagiu pionierilor publicației - apărută cu aproape un veac în urmă - printre care Gheorghe Tomescu, P.A. Teodorescu, preotul Constantin Lungu, Marin Ghenescu și alții.

Marian PIRNEA

Balada căderilor

Doamne, în a Ta mărinimie,
Pe care unii nu e chip să-o creadă,
Ajută-mă c-un pic de fantezie,
În strofe închegate de baladă...

Inspiră-mi imaginile
Și luminează-mi cadența,
Fă să-mi cânte rimele
Și să stăpânesc fluenta,

Dă-mi și spontaneitate,
Conținut echilibrat,
Certă veridicitate,
Într-un lexic adecvat,

Ferește-mă de șarjări,
De expresii păguboase,
De false mistificări,
De minciuni și de angoase...

Ce să cânt? Ipocrizia
Din politica de-acum?!
Cum mai respirăm, abia,
Prin al Tranzitiei fum?!

Cum triumfă golănia,
Impostura, kitchul, mita,
Cinismul, demagogia,
Astăzi, cu nemiluita?!

Cum ariviștii acced
La putere, rând pe rând,
Și, pe clanuri, se succed
Și vând Țara...? – Până când?!

Să laud dregătorii
Și corupția din ele
Și cum fac mâncătorii
Și delapidări lichele?!

Sau pipițe sclifosite,
Invocând egalitatea,
Că-ar îndrepta, pasă-mi-te,
Politic realitatea?!

Sau la bacalaureat,
Cum pică pe jumătate,
Dar destui trec masterat
Și apoi iau ... doctorate?!...

Despre astea, nu, desigur,
Dar, alminteri, despre ce
Să scriu, acum, trist și singur,
Pe cine să farmece?!

Iar baladă?, Păi, a câta?!
Importanță nu mai are;
Dacă-m plictisit atâta,
Greșesc în continuare !!!

Am să-ncerc despre **cădere**,
De astă dată să scriu,
Căci a fost printre mistere,
Milenii, până târziu

Si, cum spune-n Biblie,
Adam și Eva, din Rai,
Au căzut dintr-o prostie,
Pe Pământ, cu-altfel de trai...

Astfel, în vremi legendare,
La-nceputul primei ere,
Cu altele, ca urmare,

A fost cea dintâi cădere,
Dar și cel dintâi păcat,
Căci străbuna noastră Eva
Un fruct oprit a mâncat
Din Paradis, undeva,

Iar el a fost rupt c-un rost,
Să-l mănânce-i adevărul
Și păcat nu ar fi fost
De-ar fi căzut din pom mărul.

Bieții strămoși, n-au știut
Cum să cadă, oricând poate,
Atunci, demult, în trecut,
Orice are greutate

Privea mirat orice om,
Fără să priceapă cum
De cad frunzele din pom –
Taină-nvăluită-n fum

Si coplesit de nevoi,
Ce ar fi putut să creadă
De zăpezi, grindină, ploaie?!
De ce trebuiau să cadă?!

De-atunci, mereu s-a-ntrabat
Cum cădea apa-n cascade,
De ce cade omul beat,
Dar și când e treaz mai cade?!

Si cădeau multe, în lume,
Spicele la secerat
Și și-a luat **cădere** nume,
Deseori mistificat...

De grei mai cădeau știuleții
Și pe câmp fânul la coasă,
Pica roua dimineții,
Porumbel pe orice casă...

Frunzele uscate-n vânt,
Plutesc toamna la-nțămplare
Și-n sfârșit cad la pământ
Spre grabnica înghețare

Si cad capete sub săbii,
În războaie-nrâncenate
Și albatroși pe corăbii
Pe mări de vânturi purtate...

Au căzut cetăți, regate,
Imperii s-au prăbușit,
Cad dintotdeauna toate,
După cum li-a rânduit:

Egiptul, Asiria,
Gallia, vechea Eladă
Și Mesopotamia
Au căzut cruzimii pradă

La fel, Imperiul Roman
S-a prăbușit sub barbari
Și, târziu, cel Otoman,
Cu padișahi în șalvari.

Lamentabil au căzut
Bonaparte I și-al III-lea
Și nu demult în trecut
Țarul Nikolai al II-lea

Si de gloanțe-au fost să cadă
Bravi revoluționari,
Pe baricade pe stradă
Și-n tranșee militari.

Si Reichul nemțesc, apoi,
Cu Blitzkriegul lui frenetic
Și-a căzut, fără război
Chiar Imperiul Sovietic.

El a crezut, la-nceput,
În himera comunistă,
Dar n-a mers și a căzut
În era socialistă...

S-a simțit căderea ce e –
Măsura pe toată sfera
Și-n palate și-n bordeie
Puterea bătrânei Terra...

Ea ar fi o trecere
Dintr-una în altă stare
Și orisicare cădere
Este desigur o schimbare.

S-au încercat definiții
În forme sofisticate,
Cu mulțimi de supoziii,
Doar de formă abordate...

Oricum, în esență, este
O oarecare mișcare
Cu-o complicată poveste
Studiată-n lumea mare

Un savant din Albion
Și bogat la minte om
Celebru Sir Isaak Newton
Ce-a creat chiar un binom,

La London-City a scris
Clar o explicație
Și puterii el i-a zis
Simplu "Gravitație".

Însă "gravitația",
A spus el instantaneu,
Lipsind meditația,
Este, de fapt, ...Dumnezeu.

Forța Planetei albastre
Face ca orice să cadă:
O fi și pe alte astre?
Cine ce-ar putea să creadă?!

Au trecut cosmonauții
Multe-ncercări temerare,
Dar nu s-au găsit soluții
De urgentă populare...

Numai pe pământ cad toate
De la-nceput, până când?
Oare, doar pe el se poate,
Tot mereu și rând pe rând?!

Căci cad la cutremur case,
Cad nave și avioane,
De miezul Terrei atrase,
Sau spre funduri de oceane...

Au în filme, la căderi,
Actorii-nlocuitori,
Ce cad în grup sau stingheri,
Neștiuții cascadori

Ei sunt tot săraci la pungă
Și hrăniți cu firimituri;
Cum ar putea să ajungă
Înstăriți din ... căzături?!

Că nu e deloc ușor
Cu o mână fracturată,
Sau, în gips, cu un picior,
Sau cu ... gâtul, câteodată.

Nu știm cine-a fost să-nceapă
Să se folosească-n lume
De căderile de apă
Și în ce locuri, anume...

Oamenii-au găsit cu cale
Să facă, pe ape, mori
Și, mai nou, hidrocentrale
Și gateri, uneori...

Apei, cum să-i dea cădere,
Ei, cam de un veac se știe,
Astfel, ca a ei putere
Să producă energie.

Țările, aproape toate –
Dezvoltă economia,
Azi, cu electricitate,
În luptă cu sărăcia.

România, prin derivare,
Sigur, din necesitate,
Și-a produs cuvinte care
Au sensuri mai nuanțate.

Din substantivul **cădere**
Și din verbul **a cădea**,
Alteceva e **decădere**,
Respectiv a **decădea**

Funcție de situații,
Ele intră în structuri
Cu altfel de conotații,
Precum forma **căzături**

S-ar putea scrie o carte
Cum, oricare om, în viață,
De căzături are parte
Prin curți, pe străzi, sau la piață...

Căzături-figurativ –
Sunt biete ființe bătrâne,
Care încearcă naiv
Și trist moartea să amâne.

Sunt în lume decăderi,
Cum sunt și alunecări,
Ierni, toamne și primăveri,
Ca și veniri și plecări.

Decăderi notabile
Au fost din antichitate
Și inevitabile
Au fost chiar nenumărate;

Au fost decăderi morale,
Ce-au născut corupția,
Consemnate în anale,
Că-au învins Justiția...

Dar și decăderi din drepturi,
Iar dintre cei decăzuți,
După legi cuprinse-n coduri,
Unii-au fost dați dispăruți...

Decăderi la bănci sunt Krahuri,
În economie – crize,
Cu devalizări și jafuri
De valută, cu valize

Si-alte feluri de căderi,
Cu cercetări simulate,
Falimente, sinucideri,
Parțial clarificate,

Cu martori și cu dosare,
Cu probe-interceptări,
Condamnări cu suspendare,
După multe amânări.

Unde-o fi celeritatea,
O fi căzut și ea, poate,
Sau s-a ascuns cu dreptatea
Și nu vor să se arate?!

Ca efect al bogăției,
Sau săraci ca vai de ei,
Cad în patima beției,
Mereu, bărbați și femei...

Din fragedă tinerețe
Se cade în alcoolism,
De necaz sau din tristețe
Sau exces de optimism...

Si cad stupid generații,
Astfel, secol după secol,
Victime în multe nații
Consumului de alcool...

Banii parcă-și pierd valoarea,
Azi, la jocuri de noroc;
Destui își pierd și onoarea
Și averile la joc...

Azi ni de pare banal
Că se cade cu procese,
Condamnări pentru scandal
Și tot soiul de excese,

Mai puțin, orice s-ar spune,
Fiindcă multe s-au schimbat,
Iar visul de vremuri bune
Aproape s-a spulberat.

Pe la noi, pe plan intern,
E numai aflare-n treabă
Când mai cade un guvern,
Căci vine altul în grabă.

Ne ține Oligarhia
Astăzi predici și tirade
Și ne vând Economia
Politrucci ... **necumsecade**

Ceea ce este mai grav,
În Tranzitie, acuma,
E că cel nou e hulpav,
Iar cel vechi și-a făcut suma;

Strânge cât are puterea,
Tare pe poziție,
Apoi, când vine căderea,
Trece-n ... Opoziție...

Si-n Parlament, zgometos,
O declară "constructivă",
Însă, de fapt, fac pe dos –
Machiavelic-destructivă...

Astfel cad, dar se ridică,
Ca și-alte dați, în trecut,
Să strângă mai mult, adică
Decât tot ce au pierdut...

Doar la Tine, Doamne, crește
Speranța mereu în Țară;
De ispite ne ferește
Dinăuntru și de-afară,

Căci, de două mii de ani,
Nația a rezistat
Cu stăpânitori tirani,
Chiar și scoasă la mezat...

Fără protecția Ta,
Tot cu guverne parsive,
Mult nu va mai rezista
Căderii definitive...

Valentin TURCU

Un deceniu de presă

► **Continuare din pag. 5**

cum ar fi atentate, banalități de la bălciuri și carnavaluri, astfel încât lectorul ar trebui să ajungă să nu mai poată nici să râdă și nici să plângă sau chiar să plângă când ar trebui să râdă și să râdă când ar trebui să plângă. Cu toate acestea, întrevădem câte puțin din toate, dar mai ales performanța unor oameni de talent, de bun gust și de bun-simț, dar și dovada unui patriotism local, cu alte cuvinte, o specie rară, pe care nu prea o mai întâlnești în zilele noastre. Deși editată sub egida Primăriei, revista nu s-a aliniat niciunei linii "de culoare" politică, așa cum tranziția carpatină a impus încetul cu încetul, în multe publicații, personaje răsfățate de media, tot felul de "clienți" și șmecheri

în afaceri și imbecili în gândire, prezenți obsesiv pe primele pagini, cu alaiurile lor zumzăitoare de tuțări devotați și cântăreți în strună, gata să și vândă conștiința pentru un post călduț și un cont bine umflat. Fie că a convenit sau nu unei majorități sau minorități, ziarul a dus și duce o campanie neobosită împotriva mentalității în gândire, precum "la noi se poate întâmpla orice" sau "ca la noi la ni-menea", arătând și criticând aspru, când a fost cazul, cauzele unor "nenorociri" în plan local sau regional, provocate sau favorizate prin indolență, lenevie, bășcălie, indisciplină, hoție sau țicneală. Prin intensificarea și permanentizarea interacțiunilor, oamenii au devenit dependenți unii de alții, s-au modelat reciproc, au creat

împreună modele de comportament și au dobândit tot mai mult sentimentul apartenenței comune. Trăsătura fundamentală a liniei publicației, în contextul celor de mai sus, a fost și este coeziunea dintre cei cărora li se adresează și ziarul însuși. Acestea, dar și alte trăsături, cum ar fi autonomia funcționării sale de sine stătătoare, deschiderea și acceptarea spre publicare a unor autori debutanți, pe lângă cei consacrați, flexibilitatea raportării la situații noi, precum și participativitatea la realizarea unor obiective de interes comun pentru oraș și cetățeni, au caracterizat și caracterizează în prezent *Gazeta*. Deși nu are decât opt pagini, deocamdată, nu au fost uitați nici cei tineri și foarte tineri. Prin articolele adresate lor, autorii au căutat să-i facă să înțeleagă faptul că viața îl determină pe omul în for-

mare, încă de copil, să sesizeze și să imite comportamentele practicate în jurul său, să-și însușească credințele, valorile, tradițiile și moravurile care fac posibilă devenirea lui ca ființă socială. În cei zece ani de presă de care vorbim, mai trebuie arătat faptul că publicația a luat o atitudine fermă împotriva cazurilor de încălcare a normelor și legislației. Acestea sunt tot mai puțin respectate, motiv pentru care "românul de rând" se comportă nedisciplinat, iar "românul de conducere" se comportă neexigent, interpelarea autorităților locale asupra nerealizărilor și nemulțumirilor cetățeanului ducând la remediere și progres. Trebuie recunoscut faptul că odată cu mondializarea informației "omul de jos" este asaltat de informațiile venite pe toate canalele media despre nenorocirile de pretutindeni, despre

locuri de care poate nici nu a auzit, despre oameni pe care nu-i poate ajuta cu nimic, încât se desensibilizează chiar și de faptul concret al realităților din preajma lui. În paginile *Gazetei de Băilești* veți găsi știri și informații despre locuri și oameni cunoscuți din sânul comunității, pentru care s-ar putea face ceva, menținând treaz sentimentul sensibilității umane și deci evitarea tendinței de indiferență. Cred că am spus totul, sau aproape, despre evoluția și stilul "decarului" pe care îl aniversăm anul acesta. Nu pot să-i doresc decât viață lungă și "ingroșare" în paginație și de ce nu, un frate, bilunar!? Oare se poate? Cât despre cei ce scriu, le urez aciditate în peniță și cerneală în stilou, să-nfereze fără frică orice prost cu cap de bou!

Ing. dr. Mihai LICURICI

Ai carte, ai parte

Mare este vorba aceasta ce ne-a rămas din vechime ca o sacră moștenire, pe care cu respect și înaltă considerație ar trebui să o purtăm pe buze și să o avem în inimile noastre. AI CARTE, AI PARTE! Ce orizont larg se deschide în fața acestei mărețe devize, rămasă nouă de la înaintași! Este câmpul infinit al luminii și știința veacului; acel câmp către care toate popoarele lumii se îndreaptă căutând să afle cele 4 „pietre prețioase”: întărirea, sporiirea, bunăstarea și fericirea, prin accederea ființei la cunoaștere.

Spre acest câmp aleargă acum și neamul nostru românesc, căci norul ce odinioară acoperea cu întunericul său razele soarelui deșteptării, s-a împrăștiat și s-a topit, iar zidurile ce ne țineau închise în chinga întunericului s-au destrămat, făcând loc drumului către progres și mersului înainte.

AI CARTE, AI PARTE! Dacă vrem să avem PARTE de bine și de mulțumire, noi trebuie să iubim cu toată puterea CARTEA. Singură cartea este în măsură de a deschide ușa pe unde poate intra binele, progresul și bunăstarea oricărui individ sau națiune.

Cartea este arma cu care astăzi cei ce o poartă în mână înving pe aceia care sunt străini de ea. Cartea este lumina în mijlocul întunericului și orbirii minții și precum lumina sfășie beznă, așa prin carte se alungă ceața ignoranței, precum și neștiința din sufletele noastre și răsăr în locul lor razele binefăcătoare ale deșteptării și

deschiderii minții. Poporul iubitor de carte, prin ea dobândind putere, va face față la neajunsurile timpurilor, va avea parte de stabilitate, de mărire, de cinste și apreciere în ochii lumii, pentru că bogăția câștigată prin carte este cea mai sigură garanție a fericirii lui.

Oare cum l-am putea numi pe acela care în mod voit, în loc de a căuta să se deștepte, se afundă mai tare, în loc de a îndrăgi cartea, o urăște și o disprețuiește și în loc de a merge la școală de unde iei învățătura, se face de cele mai multe ori dușmanul ei?

Din ce în ce mai des începi să auzi pe unii zicând cu patos și, cred ei, cu înțelepciune: „Eu n-am murit de foame cu mâinile astea două. La fel va fi și el (copilul), ce-i trebuie atâta școală?”

Oare e drept? Dacă tu ai crescut în neștiință, este normal să-ți lași copilul să meargă în întunericul necunoașterii, orbecând prin viață?

Vorbeam mai deunăzi pe tema aceasta cu un bun amic, profesor de engleză în Orăștie, la Lic. „Aurel Vlaicu”, dl Nicolae Rădoi. Cu multă amărăciune în glas mi-a spus: „dacă strămoșii noștri s-ar scula din morminte și aflându-se printre noi, ar vedea luxul și mai ales destrăbălarea, ar crede în mod cert că se află la o sărbătoare, nicidecum nu și-ar putea închipui că toate acestea sunt o maladie

zilnică!” „Tu ai dreptate”, i-am răspuns, „dar totuși trebuie să acceptăm că omul cu capul pe umeri este statomnic precum soarele, știut fiind că doar nebunii se schimbă ca luna”.

„Măi nea Licule, mi-a răspuns profesorul ardelean, natura săracă ne-a dat două urechi și doar o limbă, căci ea ne învață că e bine să ascuți mai mult și să vorbești mai puțin. Știi și tu foarte bine ca și mine că omul seamănă cu celelalte animale prin faptul că mănâncă, doarme, îi este frică și se reproduce. Doar mintea îl face să fie altfel decât ele. Când își va pierde mintea și vorbirea, va fi deopotrivă cu dobitoacele fără de grai. „Căci înainte de a râde de cel schiop, vezi mai bine dacă tu mergi drept”, își încheie dl Rădoi tirada la adresa celor ce azi ar trebui să se ridice prin școală și dragoste de carte. „Creșteți copiii bine și vei ști cât ești de dator părinților”, spune o veche zicală.

Poporul luminat și cu știință, nu este hulit, nici batjocorit de alții, limba și obiceiurile îi sunt cinstite și i se face loc la masa cea bogată a altor neamuri mai înaintate. Școala este dar mântuitorul celor care-i trec pragul; să căutăm dar a ne folosi de binefacerea ce le revărsă școala. Dacă dorim ca neamul nostru să fie cinstit și mare, atunci să batem calea școlii unde se cultivă min-

tea, inima, limba și iubirea de țară, căci numai cel ce ARE CARTE, ARE PARTE!

Controversă între filozofi.

Gherase, toptangiu și angrosist din marginea Craiovei, lăsase pe fiu-său, Tache, să învețe carte pe la școli înalte prin străinătăți.

În vacanță, se întoarse Tăchiță acasă și mergând pe la prăvălia lui ta'su, acesta îl întrebă, ca să-l audă mușterii, despre cum și ce a învățat.

- Filozofia, răspunse Tache mândru.

- Filozofia?! Ce-i asta filozofie? Ha?!

- Iată să ți-o explic. De pildă dumneata crezi că ești la Craiova. Nu-i așa?

- Cum, ha, ce ai zis? Ia să te vad!

- Uite așa! Dacă ești în Craiova apoi desigur că n-o să fii în Pitești. Așa-i ori ba?

- Așa! Bun!

- Dacă nu ești la Pitești, atunci desigur că ești aiurea.

- Vezi bine! Se înțelege...

- Apoi dacă ești aiurea, nu ești la Craiova. Văzut-ai?

- Așa măi, așa! zise Gherase și-i trăzni lui fi-său două palme de-i săriră măselele.

- Aoleu, ce faci tată? strigă Tache surprins. De ce mă bătuși?

- Eu te bat? Ce ești nebun?

- Păi nu-mi trăsăși două palme?

- Cum era mă să-ți dau eu palme, dacă nu sunt în Craiova, ci sunt aiurea?

(“Poznașul” – 1905)

Ing. dr. Mihai LICURICI

Trei catrene pentru trei valori

Prof. Valentin TURCU, fost director al Liceului “Mihai Viteazul”, autor al volumului “Balade Băileștene” și redactor-șef al *Gazetei de Băilești*.

A-mplinit tot ce-a visat,
Liceul l-a propulsat,
Dar pe deasupra la toate
Are “Balade” gustate.

Prof. Gheorghe GHEORGHISAN, fost director al Liceului Agricol, în prezent secretar de redacție al *Gazetei de Băilești*.

Profesorul Gheorghisan
A fost manager baștan,
Cândva-n fotbal nelipsit
Azi, secretar iscusit.

Prof. Marian PIRNEA, fost director al Grupului Școlar Agricol, cel care susține în *Gazeta de Băilești* rubrica “Amintirile unui dascăl”.

Pedagog adevărat,
Director bine cotat,
În ziar a inserat
”Amintiri” de neuitat.

Constantin PREDA

După zece ani

► Continuare din pag. 4

Până la un fel de bilanț al activității redacționale, e necesar să aducem sincere mulțumiri celor care s-au luptat cu greutatea începutului și s-au implicat cu responsabilitate în apariția publicației, dar care, apoi, au părăsit redacția din motive întemeiate – tânăra, pe atunci, Mihaela Cepoi, proaspătă absolventă de liceu, azi profesoară la Orșova și dl Marian Milovan.

În linii mari, publicația lunară care este “Gazeta de Băilești” și-a respectat orientarea stabilită inițial, în sensul realizării unui conținut eclectic, sau, altfel spus, a unei diversități structurale: știri locale, interviuri, reportaje, creație literară originală, articole pe probleme de știință – utile elevilor de gimnaziu și de liceu – evocări ale unor mari personalități ale istoriei noastre și ale spiritualității românești, dar și ale unor personalități băileștene emblematiche precum Amza Pellea, Petre Ivanovici, general lăncu Ghenescu, prof. Dumitru Tomescu, arhitect Florea Stănculescu, antrenorul Augustin Botescu, pictorii Mitroescu și Tanciu etc.

“Gazeta de Băilești” a recenzat și a recomandat cititorilor cărți ale unor băileșteni care s-au afirmat pe tărâmul creației artistice – Mihai Ghenescu, Florin Chirițescu, Patrel Berceanu, Petre Anghel, Dorin Buldur, Dan Barbu, Valentina Ristea, Firu Mihai, Anca Predus, Doina Țenea, Maria Oprea, C-tin Preda – poezie, proză,

eseu, dar și studii de referință ale unor specialiști recunoscuți precum prof. univ. Gheorghe Docea și Mihai Iovănel – cercetător la Institutul de Istorie și Teorie Literară “G. Călinescu” al Academiei Române.

Inițial redacția “Gazeta de Băilești” a avut în intenție realizarea unor rubrici cu caracter permanent, printre care și cele cu conținut medical și juridic, însă reușita n-a fost pe măsură așteptărilor, din lipsă de colaboratori de specialitate. Se știe că practica medicală și de asistență juridică – respectiv medici și avocați – desfășoară activități liberale – de aici și faptul că au înțeles să colaboreze numai medicii de familie – dr. Natalia Bendescu, dr. Mugurel Mânzână și dr. Marian Sârbu și câțiva juriști – avocații Doru Bărbăscu, Gheorghe Mateescu și, mai consistent, până de curând, Sorina Dumitrescu. Tuturor redacția le este recunoaștoare și îi așteaptă, în continuare, ca și pe alții, fie și cititori ocazionali ai “Gazetei...”

În schimb, am avut colaboratori fără de care publicația n-ar fi reușit să apară, lună de lună, atâția ani, pe teme educative – în persoana dnei prof. Vivi Ignat, istorice – prof. Claudia Surcel și Cristian Tîbreanu, religioase – P.C. preoți Cătălin Neacsu, Crinu Mihai, Ciprian Catană și Costel Gavrilă, patrimoniu popular și memorialistic – Nicolae Miu, Marian Pirnea și, mai de departe, dar cu inima la

Băilești, din capitală dl Mihai Licurici, care, deși de formație inginerască, nu numai că are chemarea scrisului, o și știe foarte bine, reușind să împletească armonios evocarea unor realități cu ficțiunea prin care își pune în valoare talentul.

Număr de număr s-au implicat cu abnegație secretarul de redacție, dl Gh. Gheorghisan – meticolos, răbdător și responsabil, dar și redactorii Marcel Boța și Iulian Popa și, nu în ultimul rând, în tehnoredactare și ilustrare, Dan Firțulescu, Lelia Firțulescu și fiul lor Alecu – fost elev la Liceul “Mihai Viteazul”, în prezent student în anul I la Matematică-Informatică.

Activitatea s-a desfășurat fără influențe din afară, presiuni politice sau șicane, ba, din contră, redacția a găsit sprijin de câte ori a fost nevoie – fie și colateral, din partea personalului Casei de Cultură “Amza Pellea”, cu deosebire din partea doamnelor Maria Iordache – contabil-șef – și Marioara Mozara – administrator.

Dacă a reușit să se integreze comunității băileștene, sub aspect spiritual, în cei zece ani de apariție neîntreruptă, timpul este cel care va decide, deși o neîmplinire majoră este aceea că n-a reușit să atragă și generațiile în formare, atât în ceea ce privește lecturarea “Gazetei...” cât și colaborarea cu materiale publicabile din viața școlilor, olimpiade școlare, întreceri sportive precum și popularizarea tuturor succeselor care nu sunt deloc puține.

În ciuda numeroaselor apeluri, lansate pe mai multe căi, tineretul local

n-a fost convins, chiar dacă, nu cu prea mulți ani în urmă, destui elevi de liceu și de gimnaziu ar fi dorit să publice, însă era doar un vis o publicație locală, ba chiar nu aveau acces decât la ...gazetele de ...perete pionieresti sau uteciste, în care se aduceau laude “frunțașilor la învățatură” și la munci așa-zise patriotice (în realitate veritabile corvezi obligatorii), dar și la strânsul spicelor, cullesul de mușețel și colectarea de maculatură, textile, sticle și borcane.

Rezultă că redacția “Gazetei...” n-a reușit să convingă pe adolescenții și pe tinerii băileșteni să colaboreze, evident, în beneficiul generațiilor din care provin, unii chiar să se formeze pentru o viitoare studenție jurnalistică. Dealtfel, la această situație, deloc încurajatoare, pentru un viitor apropiat, a contribuit, într-o oarecare măsură difuzarea “Gazetei...”, dezastruoasă, dacă avem în vedere faptul că nu ajunge în mâinile elevilor de gimnaziu și liceu, chiar dacă se distribuie și în școli, însă, dacă nu le citesc cadrele didactice, cum să o mai facă și elevii?!

Într-o perspectivă, fie și mai îndepărtată, se cuvin găsite alte mijloace de atragere de colaboratori din rândurile elevilor și al altor categorii de tineri în formare, deziderat pentru realizarea căruia este necesar ca, din rândurile acestor categorii, să fie cât mai mulți cititori, ceea ce e greu de presupus că se va putea realiza.

De ce?! Fiindcă cercetările sociologice, dar și opinia publică românească, și nu numai, sunt cvasi-

unanim de acord că interesul pentru cunoaștere prin învățatură și instruire sistematică dirijată și-a pierdut considerabil din importanță, date fiind condițiile actuale și în perspectivă de realizare a personalității.

Autoritățile centrale, printr-un dirijism rău-conceput și aplicat, nu oferă tinerelor generații condiții corespunzătoare de pregătire (duc obligatoriu în clasa ...0 copiii de șase ani, dar nu sunt gata manualele, sau schimbă în fiecare an regulamentele testărilor naționale și ale bacalaureatului), iar modelele oferite sunt neconvingătoare, sau menite ab initio să servească unor interese de grup.

Dacă elevii de azi văd exemple edificatoare de parveniți, fără pregătire școlară, chiar din Băilești, că acaparează clădiri reprezentative, cumpărate pe sume exorbitante, acumulate ilicit, e firesc să considere că învățătura înseamnă numai efort intelectual pe care societatea nu-l apreciază la adevărata lui valoare, ci, din contră, îl privește cu indiferență, sau uneori, cu cinism.

“Gazeta de Băilești” a căutat, în cei zece ani de apariție să atragă atenția asupra valorilor intelectuale ale comunității de ieri și de azi și a încercat să stimuleze, prin materialele publicate, speranțele de mai bine ale cititorilor săi, de încredere în triumful muncii responsabile și oneste și învățaturii temeinice.

Dacă a reușit, sau, mai bine zis, ce a reușit și ce n-a reușit se va ști mai târziu.

Valentin TURCU

Gazeta de Băilești - Un deceniu de apariție. Rânduri de la colaboratori și de la cititori.

Școala băileșteană, prezentă constantă în rândurile "Gazetei de Băilești"

Asistăm cu toții la o continuă transformare a lumii în care trăim. Spun "asistăm" pentru că societatea românească pare adormită la aceste schimbări, constatând doar că se produc și atât. Și școala românească, din 1990 și până acum, s-a "inregimentat" acestor transformări. Supusă multitudinelor de reforme, care în majoritatea lor nu au adus nimic bun, nu s-a lăsat îngenunchată. Prin protagoniștii ei, dascălii, acești oameni modești care își fac meseria cu dăruire și dragoste nesimulată pentru copii, încercând să le fie modele, școala tinde către normalitate. Poate că nu numai dascălii văd frumusețea și inteligența acestor copii, tineri care sunt bogăția neamului nostru.

"Suntem bogați, avem aur", spunea un mare gânditor. Întrebat unde este aurul, a răspuns: "Tinerii sunt aurul". Aurul a fost descoperit și de cel care

administrează urbea noastră, domnul Primar Costel Pistrîu. În cele două mandate ale sale a făcut multe pentru școala băileșteană: s-au modernizat săli de clasă, laboratoare, cantine, s-au construit săli de sport și teren de sport sintetic, au fost recompensați elevii olimpici cu o vacanță la mare, s-a oferit ajutor copiilor defavorizați prin centrele: "Casa Speranței" și "ALDOCET". Tot de un real sprijin pentru școala băileșteană este și "Gazeta de Băilești". Prin adevărați maestri ai condeiului, distinși profesori de Limba și literatura română, aflați la vârsta pensionării, dar care continuă să slujească școala, domnii Valentin Turcu, Gheorghe Gheorghisan și Marian Pirnea, activitatea școlii a fost oglindită în cel mai real mod. Astfel au fost prezentate în mod constant rezultatele de la examenele naționale, de la olimpiade și concursuri școlare, cu o exactitate și minuțiozitate de statistician pe care numai domnul Gheorghisan o poate avea. Activitățile extracurriculare au fost surprinse de corespondenții ai gazetei, cadre didactice din școlile băileștene. Întâmplările petrecute în școală, într-un timp parcă confiscat de isto-

rie, perioada comunistă, sunt redade cu un comic aparte de domnul Marian Pirnea. Prin ineditele sale "Balade", domnul Valentin Turcu atinge cu fină ironie și aspectele mai puțin plăcute ale învățământului românesc.

Cu astfel de susținători, pe care în modeste aprecieri i-am prezentat mai sus, școala băileșteană va rămâne puternică în continuare. Nimeni și nimic nu o va putea îngenunchea. Așa că nu-mi rămâne decât să mulțumesc redacției gazetei pentru truda de a ilustra realitatea cu acuratețe, să le urez, la ceas aniversar un călduros și mobilizator "LA MULȚI ANI!", iar nota pe care le-o acord pentru cei 10 ani de activitate gazetărească este, firește 10.

La final, îmi permit să citez expresia folosită de o elevă olimpică pentru a-și exprima mulțumirea față de cei în drept pentru vacanța la mare, puternică tocmai prin aceasta repetiție: "RESPECT, RESPECT, RESPECT!" Consider că este potrivită pentru aprecierea celor zece ani de activitate ai "Gazetei de Băilești".

Prof. Elena JIANU

Liceul "Mihai Viteazul" Băilești

Dincolo de cuvinte

Motto: „Nu importă ce face natura din om, ci ceea ce însuși face din sine“

Immanuel Kant

Mă găsesc în fața unei coli albe de hârtie pe care ar trebui să aștern câteva rânduri despre ceea ce a însemnat "Gazeta de Băilești" pentru mine. Știu de câteva zile despre asta și mă tot gândesc la ce se cuvine a scrie. Ce se cuvine și ce ar fi drept și corect să scriu. Da, ar fi drept, corect și firește să spun că pentru mine a fost o șansă să încerc ceva nou, ceva la care am tânjit de mult, aceea de a fi autorul unui articol de presă pe care să-l citească cât mai mulți oameni. A reprezentat o provocare, una nu oarecare, ci una majoră. Am avut șansa, deci, de a-mi demonstra mie însămi că pot aduce crâmpie de istorie mai aproape de oameni, de orice vârstă, interese sau pregătire. Să găsesc subiecte mai puțin cunoscute, să le prezint într-un ambalaj interesant sau să prezint diverse personaje ale istoriei noastre și din alte perspective decât cele cu care suntem obișnuiți. Și nu în ultimul rând, să pot împărtăși evenimente importante din viața Școlii Gimnaziale "Amza Pellea", școala la care lucrez ca profesor de istorie și căreia, efemer, i-am fost, pentru o scurtă perioadă, și director.

Da, a fost o șansă. Și, parafrazând un extrem de binecunoscut titlu de poezie al marelui bard oltean de la Bârca, celebrul Adrian Păunescu, "Si totuși..." dincolo de pagini, cuvinte și subiecte, ziarul acesta înseamnă oamenii din spatele lui. Adevărata șansă a fost să întâlnesc niște oameni de o calitate extraordinară. Venind din Cetatea Banilor nu am avut șansa de ai cunoaște ca dascăli. I-am cunoscut ca mentori, ca surse de înțelepciune dobândită dintr-o viață dedicată studiului, dar mai ales dintr-o viață de om trăită intens și foarte frumos. Când domnul Gheorghisan mi-a telefonat să mă roage să scriu ceva pentru aniversarea "Gazetei", cu siguranță nu s-a gândit că, de fapt, gândurile mele se vor îndrepta

spre Domnia Sa, în egală măsură cum se vor fi îndreptat către un alt om drag sufletului meu, domnul Valentin Turcu. Mă adresez cu apelativul de "Domn" și nu "domnul profesor" sau "domnul director", pentru simplu fapt căci mie îmi pare a cuprinde în el toată esența valorii umane. Le sunt recunoscătoare pentru dragostea cu care m-au primit lângă Domniile lor, pentru sfaturile pe care mi le-au dat atunci când am avut nevoie de ele și, mai ales, că mi-au fost alături atunci când viața mi-a adus în cale și obstacole.

Sper ca rândurile acestea să fie o surpriză plăcută și sper să nu se supere pe mine că am avut îndrăzneala de a mă referi la persoanele domniilor lor fără a le cere mai întâi permisiunea de a face acest lucru. Dacă am greșit, cu siguranță mă vor muștra cu blândețe și elegantă, căci și acestea sunt calități ce îi caracterizează pe amândoi. Dar trebuia să fac acest lucru, căci pentru mine "Gazeta" înseamnă oameni de valoare reală, modele într-o lume care a uitat să-și caute repere, să le aprecieze și mai ales să le urmeze. Și, de ce nu?, să le depășească. Este un crez pe care l-am învățat la "Gazeta de Băilești".

Cu drag urez întregului colectiv de redacție, foștilor și actualilor colaboratori, multă sănătate, împliniri și subiecte interesante și apreciate de publicul cititor, autorităților locale forța de a sprijini în continuare un crâmpie de normalitate așa cum este acest ziar băileștean, iar "Gazetei de Băilești" ani mulți de apariție!

Claudia Ionela SURCEL

La ceas aniversar dorim publicației viață lungă, iar colectivului de redacție sănătate, putere de muncă și obiectivitate.

LA MULȚI ANI!

Cristi CIONTU și Bogdan STROE

Gazeta de Băilești - interesantă și utilă

Întrucât ne mai despart câteva zile de aniversarea celor 10 ani de la apariția primului număr al prestigioasei noastre gazete locale, permiteți-ne ca în numele mai multor cetățeni băileșteni, dar în special al zecilor de pensionari, care citesc cu regularitate apariția lunară, să urăm întregului colectiv al redacției, precum și celorlalți colaboratori fideli ce publică articole interesante, multă sănătate și "La mulți ani!".

În acești 10 ani de publicație locală, am beneficiat cu toții de articole interesante, bine informate în mai toate domeniile, fiindu-ne prezentate activitățile Consiliului Local al Municipiului Băilești și hotărârile luate pentru cetățenii acestuia, și nu numai.

Cu multă răbdare și bine documentați membrii și colaboratorii redacției ne-au prezentat și alte aspecte interesante din școlile orașului, despre activități sportive, istorice, aniversări, religie, cultură și altele, contribuind astfel la o mai bună cunoaștere de către cititori a acestor evenimente.

În viitor, am dori să fie inițiați spre a publica articole și elevii din școlile noastre, în vederea formării lor, pentru a deveni, în timp, buni colaboratori ai gazetei și ai altor publicații.

Cu deosebită considerație!

Petrică CÎRCIUMARU și Iulică ANGHEL (fotografur)

Gazeta de Băilești - la aniversare

Oare în ce am putea măsura vârsta unei publicații de acest fel?

În frunze galbene ce se aștern pe aleile anilor ca niște fluturi împotriva uitării...

Acesta este gândul pe care l-au exprimat mulți băileșteni ce răsfoiesc "gazeta" pe "zaiabăr.ro".

"Gazeta de Băilești" are vârsta tinereții, pentru că mulți tineri au găsit în paginile ei un loc în care să-și exprime entuziasmul.

Gazeta de Băilești are vârsta copilăriei, deoarece aici a fost panoul de onoare la care școlarii și-au anunțat rezultatele frumoase pe care le-au obținut la concursuri.

Gazeta de Băilești are vârsta împlinirii, pentru că a adus mereu în fața cetățenilor proiecte care au devenit realități.

Gazeta de Băilești are vârsta sărbătorilor, pentru că a cuprins în paginile sale imagini și articole despre manifestările culturale ale orașului (expoziții, spectacole, festivaluri, etc.).

Gazeta de Băilești are vârsta cărților, pentru că multe prezentări și lansări de carte a cuprins.

Dar mai ales, are vârsta baladelor, a vorbirii corecte și a scrisului curat, corect și elegant așa cum l-au simțit oamenii care fac această gazetă să existe. Îi veți găsi trecuți așa ... modest și cu litere mici, la colectivul de redacție.

Ceea ce nu știu mulți dintre noi sunt orele petrecute de dumnealor la masa de scris sau la tastatură, sunt imaginile surprinse la evenimente și mult, mult suflet.

Pentru că numai așa, cu gândire critică și cu multe ore de muncă, oamenii care fac posibilă, în fiecare lună, apariția acestei publicații, ne dedică ceva din sufletul lor nobil, cu fiecare apariție a gazetei.

Poate că la această vârstă care este sinonimă cu nemurirea lucrului ce pornește din suflet, trebuie să ne gândim, atunci când citim, lună de lună, "Gazeta de Băilești".

La ceas aniversar, urăm oamenilor ce o gândesc și o realizează multă sănătate și puterea de a ne dăruii noi gazete.

Rodica și Marin PASCU

REDACTIA:

Redactor șef - Valentin TURCU

Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN

Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA

Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:

S.C. ALMA DCMI - Craiova

Tel. / Fax: (0251) 587.300

